

Zpráva o činnosti školského ombudsmana a zmocněnce pro ústavní a ochrannou výchovu (4/2025–3/2026)

Mgr. Bc. Štěpán Jílka

Praha, květen 2026

Obsah

Úvodní slovo	3
Počet podnětů	4
Pohyb v terénu	5
Vybrané případy	6
Letní tábory pro děti z dětských domovů	6
Zacházení s dítětem po návratu z útěku	7
Způsob přemístování dětí do jiného zařízení	8
Návštěvy rodičů pod vlivem návykových látek	8
Fyzické trestání dětí	8
Pravidla pro používání mobilních telefonů	9
Retraumatizující výslech dítěte před soudem	9
Odmítnutí dítěte ozdravovnou	9
Systémová témata	10
Mediální výstupy	10
Výstupy na odborných konferencích, seminářích a setkáních	11
Co dál?	12

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

na následujících řádcích shrnuji rok svého působení na pozici, která v dubnu 2025 vznikla na již existující platformě školského ombudsmana. S ohledem na nezbytnost systémových změn v oblasti ústavní a ochranné výchovy, se její původní zaměření od samého počátku zúžilo a zacílilo výhradně na tuto agendu.

Do struktur ministerstva jsem vstupoval se zakázkou zapojit se do tvorby, úprav a změn koncepce určující budoucí směřování ústavní a ochranné výchovy, podpořit metodickou činnost ministerstva, intervenovat v individuálních případech na základě podnětů dětí nebo pracovníků zařízení a zvyšovat obecné povědomí o životě v ústavních zařízeních a jejich fungování.

Osobně jsem o výkonu pozice přemýšlel jako o mostu mezi ministerstvem a dětmi a dospělými v zařízeních. Vnímám, že je důležité tyto dva světy propojovat, podporovat a částečně i zajišťovat oboustrannou výměnu informací, podnětů a záměrů.

Potvrdilo se, že splnění takového úkolu bude vyžadovat velkou míru působení v terénu. Nikdy dříve jsem toho nenacestoval tolik, co za poslední rok. Ačkoli je naše republika státem, ve kterém se dá z jednoho konce na druhý přepravit za jeden den, nejednou jsem si říkal, že nezbytnou pracovní pomůckou pro výkon celorepublikové působnosti by měl být teleport. Doposud jsem však nezjistil, kam mohu zaslat urgenci k jeho vynalezení.

Avšak právě díky častému pohybu v zařízeních jsem měl možnost mluvit s nespočtem dětí a pracovníků, jejichž hlasy nejsou na systémové úrovni tolik slyšet. Ale právě tyto hlasy velmi chybí pro doplňování celkového kontextu. A to je škoda, protože právě na základě těchto zkušeností mohu prohlásit, že veřejný obraz ústavní a ochranné výchovy neodpovídá tomu, co se v zařízeních reálně děje.

Stejně jako v každé jiné oblasti, i zde člověk narazí na závažná pochybení, excesy nebo přešlapy, které je třeba urychleně napravit, narovnat nebo změnit. Stejně jako v jiných profesích, i zde narazíme na lidi, kteří zde nikdy neměli působit. Je však velkou chybou na základě toho vytvářet celkový obrázek. Těch dobrých věcí a někdy i zázraků, se v terénu stále děje více. A stejně tak mezi zaměstnanci zařízení převažují lidé, kteří svou práci podřizují potřebám dětí a vykonávají ji s vysokým nasazením, kvalitou a profesionalitou.

Právě na těchto osobách systém ústavní a ochranné výchovy i přes všechny jeho problémy i nadále stojí, za což jim ze srdce děkuji. Současně jejich přístupy, modely a pracovní postupy představují základ pro vnik nové právní úpravy, protože jsou natolik inspirativní a jediné, co jim shází, je systémová podpora. A tu se jim budu snažit i nadále poskytovat.

Počet podnětů

V prvním roce mého působení jsem obdržel **180 podnětů**. Osobně jsem se zabýval **60 případy**, které se týkaly ústavní nebo ochranné výchovy. Průměrně se tak jednalo o **každý třetí došlý podnět**.

Ve zbylých případech, které spadaly mimo mou agendu, jsem stěžovatele propojoval s věcně příslušnými útvary v rámci ministerstva, případně je odkazoval na kontrolní instituce. Nejčastěji na Českou školní inspekci, Kancelář veřejného ochránce práv a ochránce práv dětí a inspektorát práce.

Kolik podnětů mi dorazilo?

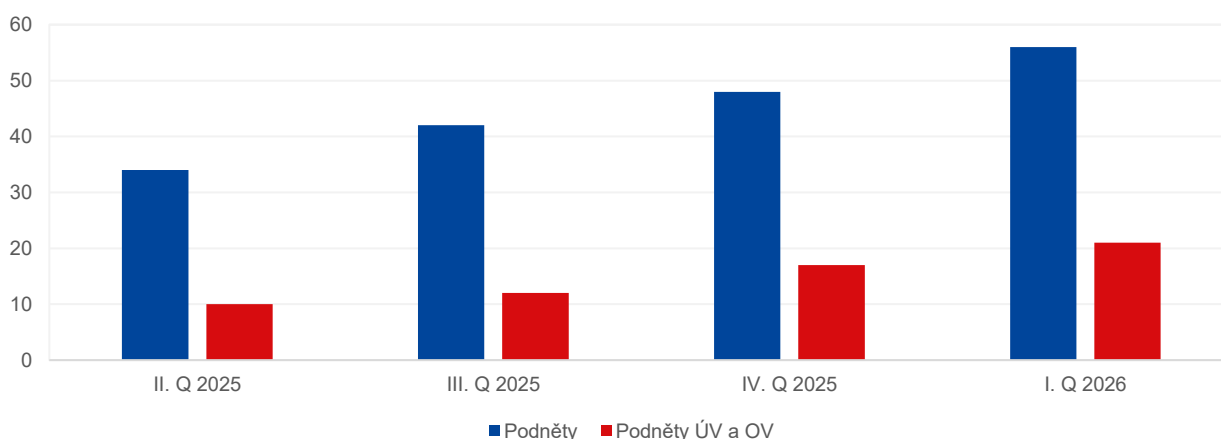

- celkem **180** podnětů
- z toho **60** k ÚV a OV

Počty pohledů kvartálně **kontinuálně narůstají**, a to jak celkový počet podnětů, tak i ty, které spadají do mé působnosti. Zatímco ve druhém čtvrtletí 2025 jsem obdržel celkem 34 podnětů (z toho 10 tematicky zaměřených na ústavní a ochrannou výchovu), ve třetím čtvrtletí 2025 to bylo již 42 podnětů (z toho 12 v působnosti). Ve čtvrtém čtvrtletí 2025 jsem zaznamenal 48 podnětů (z toho 17 v působnosti) a v prvním čtvrtletí 2026 jich pak bylo již 56 (z toho 21 v působnosti).

Kolik podnětů mi dorazilo?

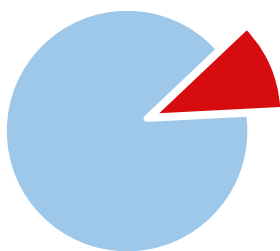
Počty podnětů v kvartálech

Za většinou podnětů stáli dospělí. Z celkových 60 podnětů spadajících do mé působnosti eviduji **7 případů, ve kterých se na mě obrátily děti**. Ve většině případů tak učinily prostřednictvím sociálních sítí nebo chatovacích aplikací (Instagram, WhatsApp).

V ostatních případech šlo o většinou o pracovníky zařízení, OSPOD, rodiče dětí nebo jejich blízké osoby, zástupce samospráv nebo neziskového sektoru.

Kdo podněty podával?

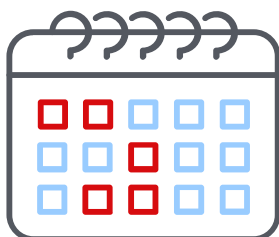

- od dětí **7** podnětů
- od dospělých **53** podnětů

Pohyb v terénu

V uplynulém roce jsem strávil na **90 dní na pracovních cestách**, což činí více jak **třetinu mé pracovní doby**.

Jak často jsem v terénu?

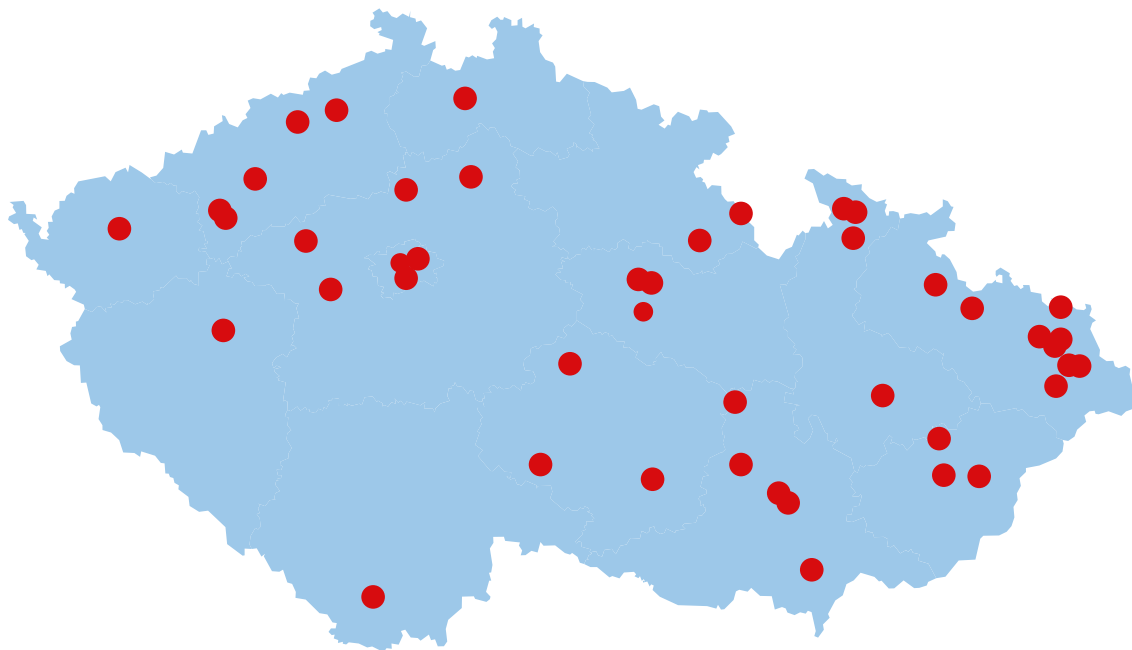
- na cestách jsem strávil zhruba **90** pracovních dní
- v terénu jsem strávil **třetinu** své pracovní doby

V terénu jsem se většinou pohyboval v zařízeních, kde jsem prováděl šetření, ohlášené návštěvy a konzultace individuálních nebo systémových případů, ale také na pracovních jednáních, odborných konferencích či seminářích.

Kde jsem byl?

Zahraniční pracovní cestu jsem podnikl pouze jednu, a to na Slovensko do Ružomberoku, kde jsem měl možnost navštívit dvě místní centra pro děti a rodiny (zařízení typově blízká dětským domovům), seznámit se s fungováním institutu „profesionálních rodičů“ a setkat se s právníčkou z týmu Komiséra pro děti (Slovenského dětského ombudsmana).

Vybrané případy

Letní tábory pro děti z dětských domovů

V prvních prázdninových týdnech jsem obdržel podnět od osoby, která působila jako vedoucí na prvním turnusu letního tábora pro děti z dětských domovů a dalších ústavních zařízení. Následně se na mě obrátilo zhruba dalších 20 osob z řad dospělých i dětí, kteří měli s danými tábory špatné zkušenosti.

Upozorňovali především na neuspokojivé podmínky (hygienické podmínky, zanedbávání zdravotního stavu dětí, zmatečnou organizaci a problémy s dopravou) a na nevhodné zacházení s dětmi (urážení a zesměšňování dětí, zstrašování násilím, tresty, psychický nátlak, zpronevěra kapesného). Svá tvrzení dokládali desítkami fotografií a hodinami zvukových nahrávek a videí.

Na základě získaných podkladů jsem podal podnět příslušné hygienické stanici a zaslal dopis všem ústavním zařízením, kterým jsem je seznámil s podrobnějšími informacemi o dění na táborech a doporučil jim, aby děti na tábory dále nevysílali a ukončili s pořadateli spolupráci. Současně jsem se obrátil na jednotlivé kraje, aby poskytli svým dětským domovům pomoc při formálním ukončování spolupráce s provozovateli tábora a reklamaci táborových pobytů.

Informace určené zařízením získala a následně zveřejnila jedna z influencerek na sociálních sítích a o kauzu se začala zajímat média. Na základě medializace se na mě začali obracet další svědci, současně i bývalí účastníci táborů, vedoucí, provozovatelé ubytování a dopravci.

Dle získaných informací bylo dění na táborech dlouhodobě problémové, nicméně závažnost nevhodného přístupu k dětem v průběhu let postupně rostla. Pravidelným kontaktem s osobami přítomnými na místě jsem monitoroval průběh dalších turnusů, kterých se účastnila již jen část původně přihlášených dětí a po skončení prázdnin jsem na provozovatele podal trestní oznámení. Policejní prověřování stále probíhá.

Zacházení s dítětem po návratu z útěku

Na základě podnětu jsem provedl šetření v jednom z dětských domovů, při které jsem se zaměřoval na zacházení s dětmi poté, co se do zařízení vrátí z útěku, a na způsob, jakým dochází k přemísťování dětí do jiného zařízení.

V průběhu šetření jsem narazil na písemný pokyn ředitelky zařízení, podle kterého děti po návratu z útěku neměli mít daný den nárok na jídlo.

Vychovatelé tento pokyn nerespektovali, navrátilivším dětem poskytovali jídlo ze zásob či přebytků na rodinné skupině, případně jim dávali své vlastní potraviny. Nicméně se obávali pracovněprávních důsledků za přímé porušování pokynů vedení.

Konstatoval jsem se jedná o faktické trestání dětí za útěk hladem, které nemá v současné výchově dětí absolutně žádné místo. Dítě je v plném přímém zaopatření zařízení, jehož součástí je samozřejmě také poskytování stravy. Nárok dítěte na stravu přitom není v případě útěku nijak omezen (jako je tomu například v případě kapesného).

Doporučil jsem, aby zařízení okamžitě upustilo od používané praxe a vybavilo rodinné skupiny trvanlivými potravinami (konzervami, instantními polévkami, suchary a dalšími potravinami nepodléhající rychlé zkáze), kterými se mohou děti po návratu z útěku zasytit do doby, nejbližšího společného jídla.

V průběhu šetření jsem dále narazil na incident, kdy dítě, které se vrátilo z útěku v noci, nebylo vpuštěno do budovy zařízení. Dítě tak přespalo u popelnic před zařízením, kde jej ráno našel člen personálu při příchodu do práce. K nevpuštění dítěte došlo na základě pokynu ředitelky, podle kterého měl být dětem umožňován návrat pouze na ta pracoviště zařízení, kde jsou děti aktuálně umístěny. V tomto případě se dítě domáhalo vstupu do hlavní budovy zařízení, ačkoli bylo umístěno do jednoho z bytů ve městě.

Konstatoval jsem, že i zde zařízení porušilo svou povinnost poskytovat dítěti plné přímé zaopatření, jehož součástí je také ubytování. Dítě je svěřováno do péče zařízení jako celku, přidělení dítěte na konkrétní rodinnou skupinu je organizační záležitostí zařízení, které neodůvodňuje odmítnutí poskytnout základní péči.

Doporučil jsem, aby zařízení do budoucna upravilo své postupy tak, aby se podobná situace neopakovala a aby přijímalo děti po návratu z útěku i na jiných pracovištích než těch, kde jsou děti organizačně přiděleny.

Po ne příliš úspěšném a konstruktivním jednání s ředitelkou jsem se obrátil na příslušné státní zastupitelství, Českou školní inspekci a zřizovatele. Po jednání se zřizovatelem ředitelka rezignovala.

Způsob přemísťování dětí do jiného zařízení

Na základě podnětu od dítěte jsem provedl šetření v dětském domově, které bylo zaměřené na způsob, jakým jsou děti přemísťovány do jiného zařízení.

Šetřením jsem zjistil, že v dětském domově došlo k incidentu, kdy bylo dítě přemístěno do diagnostického ústavu bez toho, aniž by o tom bylo předem informováno. Dítě bylo v daný den ráno vyzváno, ať si sbalí nejnnutnější osobní věci a za neustálého dozoru dvou vychovatelů bylo přesunuto do auta a převezeno do diagnostického ústavu.

Sourozenci dítěte, jeho partner a kmenoví vychovatelé byli o přemístění dítěte informováni dodatečně. S dítětem se neměli možnost osobně rozloučit.

Konstatoval jsem porušení standardů kvality, výraznou necitlivost přístupu k dítěti a zacházení s dítětem, jako s objektem, nikoli jako s lidskou bytostí.

O svých zjištěních jsem informoval příslušné státní zastupitelství, Českou školní inspekci a zřizovatele.

Návštěvy rodičů pod vlivem návykových látek

Dětský domov se na mě obrátil kvůli situaci, kdy za dítě do zařízení přichází navštěvovat rodič, který je viditelně pod vlivem alkoholu nebo návykové látky.

Konstatoval jsem, že ačkoli zákon kontakt rodičů s dětmi nepodmiňuje jejich naprostou střízlivostí, současně platí, že mu nesmí bránit závažné okolnosti ohrožující dítě. V případech, kdy se rodiče chovají nevhodně anebo způsobem, který nepříznivě působí na výchovu dětí, zákon řediteli zařízení explicitně umožňuje návštěvu přerušit nebo zakázat.

Tato oprávnění se vztahují i na situace, kdy se do zařízení dostaví rodič, který je zjevně pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Zařízení jsem proto doporučil, aby v takových případech návštěvu neumožnilo a s rodičem domluvilo jiný termín návštěvy.

Fyzické trestání dětí

Na základě stížnosti, která poukazovala na možné používání fyzických trestů v jednom z dětských domovů, jsem v něm provedl místní šetření.

V jeho průběhu jsem zjistil, že jeden ze zaměstnanců dětského domova má mladším dětem „dávat na zadek“. Podle všeho k tomu mělo docházet zcela výjimečně, jako výchovný prostředek v situacích, kdy náročné chování dětí bylo hodnoceno jako nezvladatelné. Vedení zařízení o používání tohoto způsobu trestání nevědělo. Dělo se tak i přes opakovaně stanovený a vyžadovaný zákaz používání fyzických trestů.

Konstatoval jsem, že používání fyzických trestů při výchově dětí je nepřijatelné, zvláště pak ve školském ústavním zařízení. Vzhledem k tomu, že se zákaz jejich používání vztahuje i na výchovu v běžných rodinách, pedagogové, jakožto výchovní profesionálové, podléhají vyššímu standardu. K důvodům absolutního zákazu dále patří i skutečnost, že děti v dětských domovech mají velmi často opakovanou zkušenost s násilím v blízkých vztazích nebo nepřiměřeným trestáním. Používání jakékoli formy fyzických trestů pak hatí snahy pracovníků zařízení vymanit děti z násilných vzorců chování, přičemž násilí se také může přenášet mezi děti.

Ředitelku zařízení jsem požádal, aby prostřednictvím pohovoru a následných hospitací zajistila, že se podobné jednání ze strany dotyčného zaměstnance nebude opakovat. Doporučil jsem, aby vedení zařízení se zaměstnanci cíleně hovořilo o situacích, které v nich vzbuzují nutkání k použití fyzického trestu s cílem rozebírat příčiny těchto situací a hledat způsoby, jak jim předcházet.

Pravidla pro používání mobilních telefonů

Dětský domov se na mě obrátil s dotazem, jakým způsobem mohou pracovníci postupovat v případech, kdy děti nevhodným způsobem používají své mobilní telefony, např. v noci volají ze svých telefonů z legrace na tísňové linky, ruší ostatní děti videohovory nebo hlasitou hudbou, natáčí a fotí jiné děti bez jejich vědomí i při spánku atp.

Zařízení jsem informoval, že děti obecně mají mít své mobily u sebe, ale zařízení může dobu jejich používání omezit a v odůvodněných případech dětem mobily i odebrat. K tomu může docházet tehdy, když děti stanovená pravidla nezvládají dodržovat a s telefonem nakládají způsobem, který je nebezpečný, zasahuje do práv ostatních nebo negativně ovlivňuje výchovu a zdraví. Zařízení jsem proto doporučil, aby dotyčným dětem vypracovalo individuální plán, na základě kterého budou regulovat používání a přístup k jejich telefonům.

Retraumatizující výslech dítěte před soudem

Dětský domov se školou se na mě obrátil se stížností na nevhodný a poškozující průběh výslechu dítěte, které bylo předvoláno ke svědecké výpovědi před trestním soudem.

Dítě bylo údajně vyslýcháno za přítomnosti obžalovaného, který současně je jeho osobou blízkou. Dítěti byl v soudní síni opakovaně puštěn obrazový i zvukový záznam trestné činnosti, jejichž obsah mohl být pro dítě velmi zraňující. Zařízení nebylo o povaze plánovaného výslechu předem informováno, chlapce na výslech nemohlo nijak připravit, vše se dozvědělo až po návratu dítěte zpět do zařízení.

Spolu se zařízením jsem podal podnět k zahájení kárného řízení se soudkyní, dále jsem se obrátil na Ministerstvo spravedlnosti a Kancelář veřejného ochránce práv a ochránce práv dětí s žádostí o systémovou revizi postupů soudů v obdobných situacích a ochraně svědků.

Odmítnutí dítěte ozdravovnou

Dětský domov se na mě obrátil se situací, kdy ozdravovna odmítla přijmout dítě se strohým odůvodněním, že děti s poruchami chování přijímají výhradně za podmínky společného pobytu s dospělým doprovodem.

Jednalo se o dítě, které bylo z rodiny odebráno z důvodu týrání a zneužívání, projevy jeho chování byly zvládnutelné v podmínkách běžného DD, dítě navštěvovalo běžnou ZŠ, chodilo do kroužků a účastnilo se běžných táborů a jiných pobytů bez zvláštních omezení nebo opatření.

Zařízení jsem doporučil, aby ozdravovnu požádala o uvedení konkrétních důvodů, které ji vedly k odmítnutí poskytnutí zdravotní služby, resp. k jejímu podmínění nepřetržitou přítomností doprovodu. Ozdravovna by se měla vyvarovat plošnému omezení a měly by individuálně posoudit závažnost projevů konkrétního dítěte a jejich vliv na možnost poskytovat zdravotní službu.

Ozdravovna následně dítě přijala i bez nutnosti nepřetržité přítomnosti dospělého doprovodu.

Systemová témata

Intenzivně jsem se zapojil do přípravy a projednávání návrhu **věcných tezí nové právní úpravy ústavní a ochranné výchovy**. Teze nastiňují nové směřování v této oblasti a jejich cílem je reagovat na stále se prohlubující problémy, na které dlouhodobě upozorňují zástupci zařízení, kontrolní a dozorové orgány, odborná veřejnost, ale i samy děti či mladí dospělí se zkušeností s ústavní a ochrannou výchovou. Teze ve formě věcného záměru by měly být předloženy vládě do konce roku 2026.

Zpracoval jsem návrh nové **koncepce výchovně léčebné péče** ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Jde o specializovaný typ pobytové služby určený pro děti se specifickými potřebami, které potřebují intenzivní individuální a multidisciplinární péči. Jde například o děti s neurovývojovými poruchami, se závislostními problémy, s duševním onemocněním v kompenzovaném stavu a děti s extrémními poruchami chování.

Jako externí konzultant jsem se zapojil do projektu Justiční akademie s názvem „**Soudní dohled jako efektivní nástroj ochrany dětí**“. Jedním z dílčích cílů projektu bylo posílení role soudů při dohledu nad výkonem ústavní výchovy a přezkumu důvodnosti jejího dalšího trvání. Výstupem jsou nové postupy soudců a justičních pracovníků, které se budou pilotovat na vybraných soudech.

V rámci sjednocení a zefektivnění výkonu kontrolní a stížností agendy jsem navázal úzkou spolupráci s **Českou školní inspekcí**, která má formu pravidelného setkávání s vedoucími inspekčních týmů a účasti na některých inspekčních návštěvách. Spolupráci a sdílení poznatků a zkušeností jsem navázal také se **státními zástupci a Kanceláři veřejného ochránce práv a ochránce práv dětí**.

Mediální výstupy

Rozhovor pro Aktuálně.cz

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/6500-deti-v-ustavech-velka-cast-z-nich-by-tam-nemusela-byt-r/~3e88e14021e011f09a9dac1f6b220ee8/>

Rozhovor pro Publico

<https://publico.cz/cesko/skolsky-ombudsman-tabory-hruzy>

Rozhovor pro Český Rozhlas

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/detem-se-snazim-se-vsím-pomoci-musi-vedet-ze-v-tom-nejsou-samy-popisuje-skolsky_2508060921_ntu

Rozhovor pro Seznam Zprávy

<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-zivot-v-cesku-obrovsky-rozdil-v-pohode-deti-zmocnenec-vita-zmeny-v-detskych-domovech-291929>

Rozhovor pro Novinky.cz

<https://www.novinky.cz/clanek/domaci-jdeme-s-kanonem-na-vrabce-rika-o-posilani-deti-do-detskych-domovu-zmocnenec-ministra-skolstvi-40540655>

Podcast Rodinné sítě

<https://rodinnasit.cz/podcast/13-otazek-pro-stepana-ilku/?fbclid=IwY2xjawRKuzxleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAA>

[EehRVdv5VMu5glRwXysVV_tnmVuO9EPL2FwvgoXAzpE7fZ12Z0tEpnzsbuiw_aem_77kNisO_GEGi_hpApfFI_2A](https://www.youtube.com/watch?v=EehRVdv5VMu5glRwXysVV_tnmVuO9EPL2FwvgoXAzpE7fZ12Z0tEpnzsbuiw_aem_77kNisO_GEGi_hpApfFI_2A)

Podcast Neviditelní

<https://www.youtube.com/watch?v=DDzK1PIDaRM>

Podcast Inbox

<https://www.youtube.com/watch?v=K1ocBzMyrcY>

Podcast Lidsky o našich právech

<https://www.youtube.com/watch?v=tuwzvZw3A6c&list=PL-Jew1jfaigyw7CtNsJxT9RR2S0Cfc-cR&index=1&t=13s>

Výstupy na odborných konferencích, seminářích a setkáních

- seminář Asociace náhradní výchovy, duben 2025, Telč
- konference Rozpravy, květen 2025, Ostravice
- konference P(r)otkání, červen 2025, Neratov v Orlických horách
- seminář Chance4Children, září 2025, Ostrava
- konference UJEP Škola sociální práce, září 2025, Ústí nad Labem
- seminář Federace dětských domovů, říjen 2025, Velké Bílovice
- seminář Volonté k dětem vězněných rodičů, říjen 2025, Světlá nad Sázavou
- projektové setkání Justiční akademie k soudním dohledům, listopad 2025, Český Krumlov
- konference Práva dětí na prvním místě: Mluvme o Úmluvě, listopad 2025, Praha
- soutěž Hledá se talent DD, listopad 2025, Pardubice
- konference Dejme dětem rodinu, listopad 2025, Ostrava
- setkání pracovníků OSPOD a zástupců DD, leden 2026, Karlovy Vary
- kulatý stůl UPOL k významu názoru dítěte při rozhodování v opatrovnických věcech a jeho dopady, únor 2026, Olomouc
- setkání se zástupci Zlínského kraje a místních DD, únor 2026, Zlín
- setkání s dětskou redakcí časopisu Zámeček, únor 2026, Praha
- konference MPSV ke světovému dni sociální práce 2026, Praha
- seminář Federace dětských domovů, březen 2026, Praha
- jednání petičního výboru Poslanecké sněmovny, březen 2026, Praha

Co dál?

Jako hlavní cíl mého působení na ministerstvu i nadále **spatřuji změnu systému ústavní a ochranné výchovy**. Ve většině mnou řešených individuálních kauz totiž vnímám, že jejich příčiny neleží v přímém úmyslu, ale vycházejí spíše z vyčerpání personálu, nedostatku metodické a vzdělávací podpory, opakovaného zpochybňování kompetencí a chybějících příležitostí pro sdílení přístupů a metod práce. I nadále tak budu věnovat podstatnou část mé pracovní náplně přípravě věcného záměru nové právní úpravy.

Rád bych využil příležitosti a velkého zájmu některých zařízení **pilotovat nové nebo zatím ne příliš rozšířené přístupy a metody práce**. Jde například o vztahově orientované modely péče, prorůstové programy, restorativní programy, programy pro práci s nezletilými původci násilí, ale také například o terénní sociální práci v rodinách umístěných dětí. Spolu se zástupci zařízení hodlám sestavit zadání a strukturu pilotních projektů a podílet se na jejich pravidelném vyhodnocování.

V rámci metodické činnosti hodlám posílit jistotu pracovníků zařízení v oblastech, kde velmi často spatřuji výrazné rozdíly v postupech zařízení. Plánuji proto iniciovat a spolupodílet se vydání **metodiky pro pravidla používání mobilních telefonů a jiných elektronických zařízení a metodiky pro správní řízení**. Hodlám také realizovat pravidelná **metodická setkání zařízení, která prošla transformací, případně si tímto procesem aktuálně prochází nebo to v dohledné době plánuje**.

Samozřejmě budu pokračovat ve **vyřizování stížností, podnětů a dotazů**, se kterými se na mě děti i dospělí ve stále větší míře obracejí. Ovšem i vzhledem k jejich kontinuálnímu nárůstu se budu dále snažit **prohlubovat spolupráci s dětským ombudsmanem, Českou školní inspekcí a státními zástupci**.

I nadále považuji za nezbytné **pokračovat v osvětových aktivitách**, zaměřených na širokou veřejnost, ale i na regionální politiky, poslance a senátory. Do budoucna bych ale rád **vytvářel větší prostor pro samotné děti a pracovníky zařízení**, kteří jsou prostřednictvím svých vlastních zkušeností těmi pravými ambasadory ústavní a ochranné výchovy.

Plánů je hodně. Jediným limitem, je čas. Věřím ale, že se nám jej společnou prací podaří efektivně, smysluplně a příjemně využít.